

Μοναχός Χαραλάμπης Νεοσκητιώτης (1871 - 5 Νοεμβρίου 1961)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ο ενενηντάχρονος Γέροντας Χαραλάμπης Νεοσκητιώτης

Ο ενενηντάχρονος Γέροντας Χαραλάμπης Νεοσκητιώτης

Ο κατά κόσμον Δημήτριος Παναγιώτου Λυγερός γεννήθηκε στο Πλωμάρι της Μυτιλήνης το 1871. Είχε επτά αδέρφια. Στην Καλύβη του Αγίου Χαραλάμπους-Χαλδέζων της Νέας Σκήτης ήλθε το 1888. Εκάρη μοναχός το 1889. Ήταν εξαίρετος αγιογράφος. Αγιογράφησε εικόνες σε πολλούς ναούς της Ελλάδος. Για την αγιογραφική του τέχνη βραβεύθηκε από διεθνή έκθεση αγιογραφίας στη Θεσσαλονίκη. Ήταν ευλαβής μοναχός και ό,τι ζητούσε από τον Θεό τού το έκανε, όπως λένουν.

Το 1937, σε μία πανήγυρη του Αγίου Χαραλάμπους, δεν είχαν ψάρια για την εορτή. Πήγε στην εικόνα του αγίου και τον παρακάλεσε θερμά. Ο άγιος παρουσιάστηκε σ' έναν ψαρά και του είπε να πάει ψάρια στην Καλύβη των Χαλδέζων. Όταν ο ψαράς πήγε τα ψάρια και θέλησε να προσκυνήσει την εικόνα του αγίου, αναγνώρισε το πρόσωπο που τον είχε επισκεφθεί. Ο μακάριος Γέροντας Χαραλάμπης ευχαρίστησε τον άγιο για την προστασία του, καθώς και όλοι όσοι το έμαθαν.

Ο Γέροντας Χαραλάμπης ήταν αγαπητός απ' όλους τους πατέρες της σκήτης. Είχε πλούσια την αρετή της διακρίσεως. Ήταν αρκετά φιλόανθρωπος και ελεήμων. Με τα χρήματα που κέρδιζε από την αγιογραφία προίκισε πολλά ορφανά. Στα τέλη της ζωής του ήλθε πλησίον και ο πατέρας του, αφού τον είχαν αποδιώξει οι δικοί του. Εκοιμήθη ειρηνικά και εν μετανοία, μετά την τέλεση του μυστηρίου του θείου και ιερού Ευχελαίου. Νόμιζε ότι τον έκειραν μοναχό και αναχώρησε αναπαυμένος.

Ο Γερο-Χαραλάμπης ανεπαύθη εν Κυρίω από τους πολλούς του κόπους στις 5.11.1961 ειρηνικά, έπειτα από μικρή αδιαθεσία σε ηλικία 90 ετών. Έζησε στην αγαπητή του Καλύβη επί 73 έτη, χωρίς ποτέ ν' απομακρυνθεί από αυτή. Έως τις τελευταίες ημέρες του αγιογραφούσε.

Ο Γέροντας Χαραλάμπης στη συνοδεία του είχε τους μοναχούς Ευστράτιο

(+1974), Δωρόθεο (+1985), τον απλούστατο και θεοτοκοφιλή, που ήλθε στη σκήτη 13 ετών και δεν εξήλθε ποτέ στον κόσμο, τον Προκόπιο, που μεγαλόσχημος ονομάστηκε Χαράλαμπος (+1990), που προείδε το τέλος του και ήλθε ν' αναπαυθεί στην Καλύβη του 55 ετών, τον Δαμασκηνό (+1991) και τον Δαμιανό, που αναχώρησε στον κόσμο. Όλοι αυτοί ασχολούνταν με την αγιογραφία, την αλιεία και την κηπουρική.

Πηγες - Βιβλιογραφία:

Μοναχολόγιον Ιεράς Μονής Αγίου Παύλου. Ανωνύμου, Χαράλαμπος Μοναχός Χαλδέζος, Αγιορειτική Βιβλιοθήκη 305-306/1962, σ. 59. Μανώλη Μελινού, Των Σκητών Αγιορείται, Αθήνα 2003, σσ. 216-218. Βενεδίκτου Αγιορείτου ιερομ., Προσκυνητάριον Ιεράς Νέας Σκήτης, Άγιον Όρος 2010, σ. 106.

Πηγή: *Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Β' - 1956-1983, σελ. 651-653 , Εκδόσεις Μυγδονία, Α' Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.*